

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน ทำให้รูปแบบการผลิตสินค้าเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ผู้ผลิตมีอำนาจในการต่อรองลดน้อยลงไปทุกที แต่ผู้บริโภคหรือลูกค้ามีอำนาจต่อรองและมีทางเลือกมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการเข้าถึงวัตถุดิบในการผลิตสินค้าได้ง่ายทำให้เกิดการแข่งขันชิงวัตถุดิบในการผลิตสินค้าของผู้ผลิตมากขึ้นเกิดภาวะการแข่งขันอย่างรุนแรง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้ผลิตต้องปรับตัว และพัฒนารูปแบบการผลิตใหม่ๆ เพื่อรองรับกับความเปลี่ยนแปลงมาเข้ามอย่างรวดเร็ว จึงความจำเป็นต้องนำระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการลดต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะระบบโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นระบบในการนำวัตถุดิบตั้งแต่ต้นน้ำ มาแปรรูปเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ลูกค้า ผู้ใช้บริการ และยังเป็นระบบที่สามารถพยากรณ์ความต้องการในกระบวนการผลิต และการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหลายประเทศทั่วโลกนำระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการผลิตอย่างเต็มรูปแบบและแพร่หลาย เพื่อการลดต้นทุนการผลิตและช่วยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ลดช่วงเวลานำ (Lead Time) ของการสั่งซื้อ การผลิต การจัดส่งสินค้า ซึ่งถือว่าระบบโลจิสติกส์เป็นหัวใจสำคัญและเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (key success factor) ของการแข่งขันทางธุรกิจในยุคนี้

สำหรับประเทศไทยรัฐบาลได้ให้ความสำคัญด้วยการกำหนดให้โลจิสติกส์ เป็นวาระแห่งชาติ โดยมีการออกยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในปีพ.ศ. 2547 และกำหนดทิศทางการพัฒนาต่อมาในปีพ.ศ. 2562 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2562) ตั้งแต่นั้นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษาต่างๆ ก็ให้ความสำคัญกับโลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทาน สำหรับภาครัฐแล้วแต่ละหน่วยงานนั้นได้มีแผนการพัฒนาโลจิสติกส์ออกมาอย่างต่อเนื่อง ภาคเอกชนก็มีการจัดฝึกอบรมภายในเกี่ยวกับองค์ความรู้ในการจัดการโลจิสติกส์ของ องค์กรเอกชน รายใหญ่บางที่ก็ได้มีการส่งพนักงานไปเรียนต่อด้านโลจิสติกส์ ซึ่งต้องยอมรับว่า “โลจิสติกส์” เป็นคำที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีตเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันทางธุรกิจและมีความหมายที่ไม่ได้ใช้เฉพาะการขนส่งเพียงอย่างเดียวแต่ยังหมายถึง กระบวนการวางแผน ดำเนินการ และควบคุมการเคลื่อนไหลทั้งไปและกลับและการจัดเก็บวัสดุ สินค้าสำเร็จรูป ตลอดจนสารสนเทศที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากจุดผลิตไปจนถึงจุดที่มีการใช้งาน เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยความถูกต้องและเหมาะสมตามจังหวะเวลา คุณภาพ ปริมาณ ต้นทุน และสถานที่ที่กำหนด (ณัชพล จรุงวิทยพัฒนา, 2560: 2)

นอกจากนี้ระบบโลจิสติกส์ยังถูกนำมาใช้ในการเพิ่มศักยภาพในภาคเกษตรกรรมและการทำอาชีพในชุมชนท้องถิ่นที่ต้องใช้กิจกรรมทางโลจิสติกส์ในการลดต้นทุนด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนในการจัดหาวัตถุดิบ ต้นทุนในการจัดเก็บ ต้นทุนในการรวบรวมและกระจายสินค้าไปขาย ตลอดจนกระบวนการขจัดความสูญเปล่า เช่น ลดการสูญเสียในการรอคอย การขนส่ง การผลิตมากเกินไปและการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น นำไปสู่การเพิ่มรายได้ในการทำมาหากินของกลุ่มอาชีพในชุมชน ซึ่งระบบโลจิสติกส์ที่ถูกนำมาใช้ในภาคเศรษฐกิจชุมชนสอดคล้องกับแนวนโยบายการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐที่มุ่งเน้นให้กลุ่มอาชีพชุมชนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะการลดต้นทุนในการผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพในชุมชนส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ของชุมชนท้องถิ่น

อย่างไรก็ตามแม้ว่าระบบโลจิสติกส์จะเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายกว้างขวางและถูกนำมาใช้ในธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่แต่อาจเป็นเรื่องที่ยากแก่การเข้าใจสำหรับกลุ่มอาชีพชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนที่จัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนหรือผู้ประกอบการสินค้าจากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) หรือเรียกว่าสินค้าโอท็อป ดำเนินกิจกรรมการผลิตในขนาดเล็กที่ยังคงใช้การผลิตแบบดั้งเดิมและขาดความรู้ความเข้าใจในการนำระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการลดต้นทุนการผลิตทำให้กิจกรรมต่างๆ ในการผลิตสินค้าของชุมชนบางครั้งเกิดการสูญเสียของสินค้าในการผลิตอันเนื่องจากการผลิตเกินพอดีเป็นจำนวนมากส่งผลให้เกิดการขาดทุนในการผลิตสูญเสียรายได้เสียโอกาสในการแข่งขัน ดังปรากฏการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพผู้ผลิตสินค้าโอท็อป เสนอให้มีการจัดการโลจิสติกส์ให้ดีขึ้นและให้มีการพัฒนาที่หลากหลายรูปแบบมากขึ้นและเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายและการสร้างกลุ่มผู้ผลิตที่เข้มแข็งเพื่อสร้างความยั่งยืนในการจำหน่ายสินค้าและขยายตลาดสู่สากล (สุพิศตรา คำแหง และคณะ, 2558: 20-21) และปัญหาความสูญเปล่าที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนของกลุ่มอาชีพมากที่สุด คือ ความสูญเปล่าด้านการขนส่งเกิดจากกระบวนการเคลื่อนย้าย(การจัดหา) และการขนส่ง รวมทั้ง ความสูญเปล่าจากกระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ คือการจัดหาที่มีค่าขนส่งหลายรอบ (กุลบัณชิต แสงดี และคณะ, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การลดต้นทุนการผลิตได้กลายเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จของทุกภาคส่วนในยุคนี้ และระบบโลจิสติกส์ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในส่วนต่างๆ ทางธุรกิจ โดยเฉพาะด้านการผลิตที่ถือว่าเป็นต้นทางและกลางทางที่ต้องมีระบบและกระบวนการลดต้นทุนที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันก่อนนำสินค้าออกสู่ตลาดและรองรับการแข่งขันที่รุนแรงทำให้ธุรกิจจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อลดต้นทุนในการประกอบการ ซึ่งการบริหารต้นทุนโลจิสติกส์ที่สำคัญประกอบไปด้วย ต้นทุนการขนส่ง ต้นทุนคลังสินค้า ต้นทุนในการรักษาสินค้า คงคลัง และต้นทุนในการบริหาร รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกิดจากกิจกรรมโลจิสติกส์ ประกอบด้วย การติดต่อสื่อสารด้าน

โลจิสติกส์ การบริการ กระบวนการสั่งซื้อ การคาดการณ์ความต้องการ การจัดซื้อ การบริหารสินค้าคงคลัง การบริหารการขนส่ง การบริหารคลังสินค้าและการจัดเก็บ โลจิสติกส์ย้อนกลับ การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่างๆ การเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า การเคลื่อนย้าย วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูปภายในโรงงานหรือคลังสินค้า และการบรรจุภัณฑ์และหีบห่อ (กมลชนก สุทธิวาทนฤพุดิ และคณะ, 2546) ซึ่งต้นทุนเหล่านี้มักจะถูกมองข้ามต่อการดำเนินธุรกิจ ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์ตามบริบทและสภาพของกลุ่มอาชีพชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการเก็บรักษาสินค้าคงคลังหรือการจัดซื้อและค้นหาวิธีการในการปรับปรุงอยู่เสมอ (ธนสิทธิ์ นิตยะประภา, 2561: 476)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์เพื่อการผลิตนำมาซึ่งการเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มอาชีพชุมชน โดยกำหนดโจทย์ปัญหาการวิจัยภายใต้แผนบูรณาการ การเพิ่มศักยภาพของกลุ่มอาชีพชุมชนตามแนวคิด “ปรับปรุงชุมชน” เพื่อสร้างรายได้อย่างมั่นคงของกลุ่มอาชีพชุมชน โดยกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลต้นทุนในการผลิตสินค้ากลุ่มอาชีพชุมชนใน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์แบบมีส่วนร่วมในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อกำหนดแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการใช้ระเบียบวิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้เกิดแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้นำกลุ่มอาชีพชุมชนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายที่ได้ขึ้นทะเบียนโอท็อปในแต่ละตำบลในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประกอบด้วย ตำบลบางพลี ตำบลบางแก้ว ตำบลบางปลา ตำบลบางโฉลง และตำบลราชาเทวะ ซึ่ง
จำแนกข้อมูลกลุ่มชุมชน ใน 5 ตำบล คือ ตำบลบางพลี จำนวน 88 ราย ตำบลบางแก้ว จำนวน 48 ราย
ตำบลบางปลา จำนวน 46 ราย ตำบลบางโฉลง จำนวน 40 ราย และตำบลราชาเทวะ จำนวน 8 ราย
รวมจำนวนทั้งหมด 230 (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ, 2562)

กลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วย ผู้นำกลุ่มอาชีพ/เจ้าของที่ขึ้นทะเบียนโอท็อป หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ข้อมูล
ในแต่ละตำบลในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจำแนกข้อมูลกลุ่มอาชีพโอท็อป ใน 5 ตำบล
คือ ตำบลบางพลี ตำบลบางแก้ว ตำบลบางปลา ตำบลบางโฉลง และตำบลราชาเทวะ ของฐานข้อมูล
การจดทะเบียนโอท็อปของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ โดยกำหนดขนาดกลุ่ม
ตัวอย่างจากตารางกำหนดกลุ่มของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608) จากจำนวน
ประชากรทั้งหมด 230 ราย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 ราย

2. การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวนทั้งหมด 28 ราย ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล
หลัก สำหรับการสัมภาษณ์จากบุคคลสำคัญ คือ ผู้นำกลุ่ม /สมาชิกกลุ่มอาชีพโอท็อป จำนวน 8 ราย
ประธานกลุ่มอาชีพโอท็อป อำเภอบางพลี จำนวน 1 ราย และผู้นำชุมชน จำนวน 2 ราย และ ผู้ชำนาญ
งานอาชีพชุมชน จำนวน 2 ราย และนักวิชาการ จำนวน 3 ราย รวมเป็นจำนวน 16 ราย

และผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสนทนากลุ่ม คือ ผู้นำกลุ่มอาชีพโอท็อป ในอำเภอบางพลี
จำนวน 6 ราย ผู้นำชุมชน จำนวน 1 ราย และผู้ชำนาญงานอาชีพชุมชน จำนวน 2 ราย และนักวิชาการ
จำนวน 3 ราย รวมเป็น จำนวน 12 ราย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาระบบการเกี่ยวกับแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพ
ชุมชน ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยการศึกษาถึงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิต
ของกลุ่มอาชีพชุมชนด้วยการใช้แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มเพื่อให้ได้มา
ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการลดต้นทุนการผลิตในแต่ละกลุ่มอาชีพรวมทั้งการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้
ความรู้ความเข้าใจและกำหนดแนวทางการลดต้นทุนโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มอาชีพชุมชน
ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตด้านพื้นที่

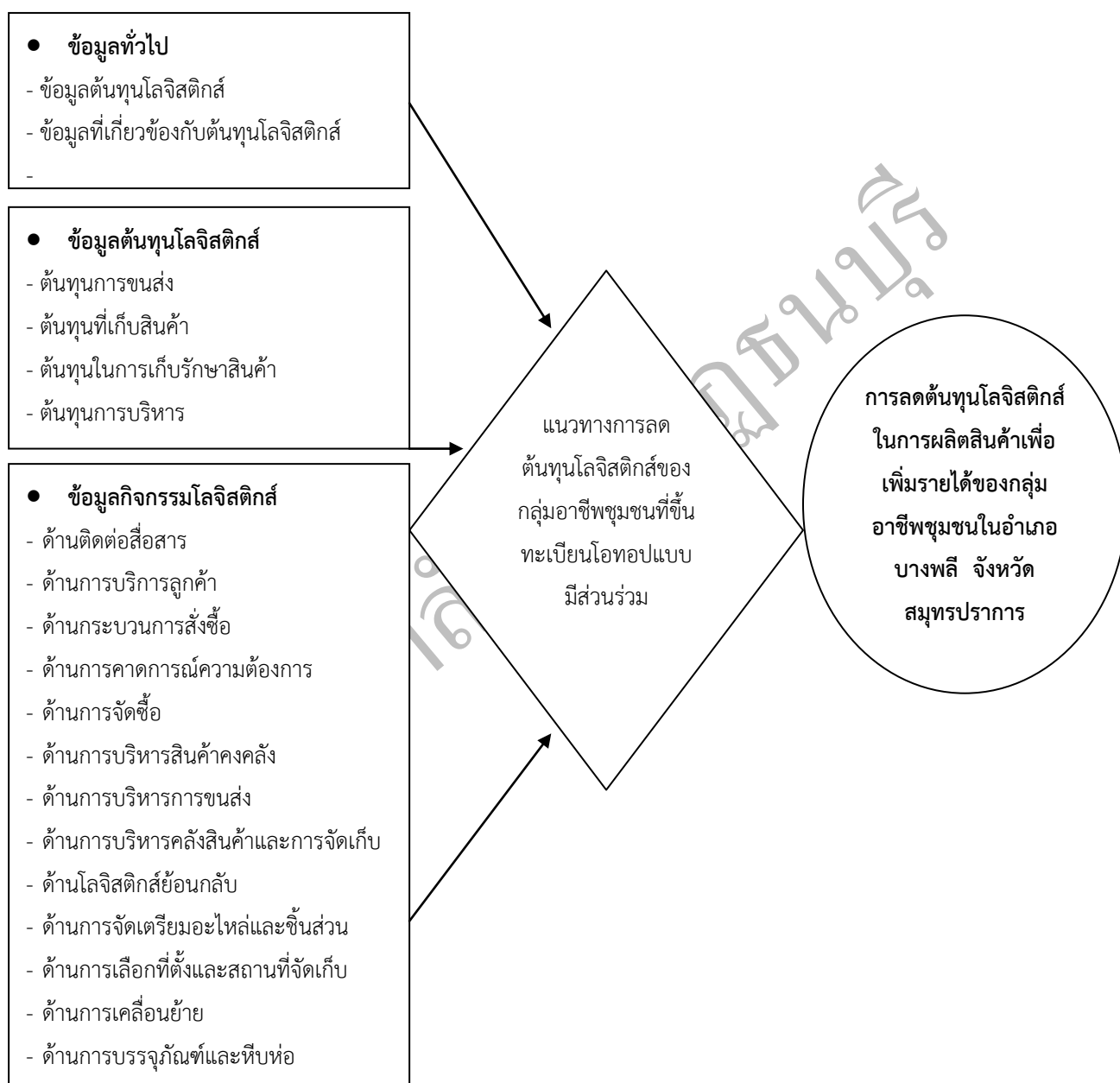
ศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยระหว่างเดือนกรกฎาคม 2563–เดือนกุมภาพันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาต่อแนวทางการลดต้นทุน
โลจิสติกส์ในการผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชนที่ขึ้นทะเบียนโอท็อป ตามภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. กลุ่มอาชีพชุมชนได้แนวทางและการปฏิบัติในการลดต้นทุนผลิตสินค้าทำให้สามารถควบคุมหรือใช้วัตถุดิบเพื่อการผลิตอย่างคุ้มค่า
2. กลุ่มอาชีพชุมชนสามารถกำหนดการจัดการวัตถุดิบของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มรายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่มมากขึ้น
3. สร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนจากการลดต้นทุนที่สามารถเพิ่มสัดส่วนค่าตอบแทนหรือกำไรให้กับกลุ่มและสมาชิก
4. เป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการลดต้นทุนการผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพชุมชนรวมถึงเป็นต้นแบบในเขตพื้นที่จังหวัดอื่น
5. เป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในระดับอำเภอ และจังหวัดสมุทรปราการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ แรงงานจังหวัดสมุทรปราการ ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มอาชีพชุมชนเพื่อให้กลุ่มอาชีพชุมชนมีความมั่นคงและมีรายได้อย่างยั่งยืน

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการลดต้นทุนหมายถึง หมายถึง การกำหนดหรือมองหามาตรการที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมการปฏิบัติการมีประสิทธิภาพสูงสุดและมีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ซึ่งกิจกรรมเช่นนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่อการเพิ่มหรือลดต้นทุนทางธุรกิจ ดังนี้

การขนส่ง เป็นกิจกรรมที่มีต้นทุนจากการขนส่งและบริการ ได้แก่ ปริมาณการขนส่ง น้ำหนัก ระยะทาง จุดหมายปลายทางและถึงวิธีการขนส่งที่ก่อให้เกิดต้นทุนที่แตกต่างกัน

คลังสินค้า เป็นกิจกรรมที่มีต้นทุนจากการจัดเก็บสินค้า การถ่ายโอนข้อมูลในคลังสินค้า การเลือกสถานที่ตั้ง เช่น โรงเก็บ คลังสินค้า ซึ่งจะแปรผันไปตามชนิดและปริมาณของสินค้า

การเก็บรักษาสินค้าคงคลัง เป็นกิจกรรมที่มีต้นทุนจากการเก็บรักษาสินค้า หรือวัตถุดิบในการออกจำหน่ายหรือเพื่อผลิต ทำให้เกิดต้นทุน เช่น ต้นทุนค่าเสียโอกาส ต้นทุนในการดูแลสินค้า ค่าประกันภัย และภาษี ต้นทุนพื้นที่การจัดเก็บสินค้า ซึ่งต้นทุนเหล่านี้ อาจทำให้เกิดความเสี่ยงในการจัดเก็บสินค้า ความล้าสมัย และการสูญหายจากการลักขโมย

การบริหาร เป็นกิจกรรมที่มีต้นทุนเกิดจากการให้บริการเป็นเงินที่จ่ายไปเพื่อสนับสนุนการบริการลูกค้า เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการทำให้คำสั่งซื้อสมบูรณ์ การสั่งซื้อและระบบสารสนเทศ และปริมาณ ซึ่งโดยหลักการแล้วจะขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าที่จัดซื้อจัดหาและผลิต

กิจกรรมโลจิสติกส์ หมายถึง การปฏิบัติงานภายในของหน่วยงาน องค์กรหรือกลุ่มอาชีพเพื่อการผลิตสินค้าหรือบริการ ประกอบด้วย

การติดต่อสื่อสารด้านโลจิสติกส์ คือ การสื่อสารกับลูกค้าหรือกับผู้ขายเท่านั้นที่องค์กร ได้ให้ความสำคัญ และการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในองค์กรก็เพื่อให้มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานทางด้านโลจิสติกส์

การบริการลูกค้า เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้กับลูกค้า

กระบวนการสั่งซื้อ เป็นกระบวนการในการจัดการคำสั่งซื้อ ครอบคลุมตั้งแต่การรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า การติดต่อสื่อสารกับลูกค้า การตรวจสอบยอดสินค้าคงคลังรวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับลูกค้า

การคาดการณ์ความต้องการ เป็นการพยากรณ์ความต้องการในตัวสินค้าหรือบริการของลูกค้า

การจัดซื้อ เป็นกิจกรรมในการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ เพื่อจัดซื้อสินค้าและวัตถุดิบนั้นๆ รวมไปถึงการบริหารอุปทานโดยรวมตั้งแต่ การคัดเลือกผู้ขาย การเจรจาต่อรองราคาหรือเงื่อนไขปริมาณในการสั่งซื้อ และการประเมินคุณภาพของผู้ขายสินค้าและวัตถุดิบนั้นๆ

การบริหารสินค้าคงคลัง เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของส่วนงานอื่น รวมถึงมีผลต่อกำไรขาดทุนขององค์กร

การบริหารการขนส่ง เป็นการนำวิธีการจัดการการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบหรือสินค้า ตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปยังจุดที่มีการบริโภค หรือการส่งคืนสินค้าผิดปกติกลับมายังคลังสินค้ารวมถึงการขนย้ายสินค้าเพื่อนำไปยังจุดที่จะทำลาย

การบริหารคลังสินค้าและการจัดเก็บ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในคลังสินค้า ตั้งแต่กระบวนการในการวางโครงสร้างคลังสินค้า การออกแบบและจัดวาง การจัดการพื้นที่ภายในคลังสินค้าระดับของสินค้าคงคลัง รวมถึงการดูแลรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมภายในคลังสินค้า

โลจิสติกส์ย้อนกลับ เป็นกระบวนการจัดการสินค้าที่ถูกส่งกลับคืน

การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งของการบริการหลังการขาย โดยมีการจัดหาชิ้นส่วน อะไหล่ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการให้บริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า เป็นกิจกรรมการเลือกที่ตั้งของโรงงานและคลังสินค้าที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเข้าถึงและระยะทางการขนส่ง

Material Handling เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้าย วัตถุดิบ สินค้า ระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูปภายในโรงงานหรือคลังสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์ในการลดระยะทางในการเคลื่อนย้าย

การบรรจุภัณฑ์และหีบห่อ เป็นกิจกรรมในการบรรจุภัณฑ์และหีบห่อตามหลักการตลาดมีไว้เพื่อเป็นการปกป้องรายละเอียดของสินค้าและสร้างการรับรู้ในตัวสินค้า

กลุ่มอาชีพชุมชนที่จดทะเบียนโอท็อป หมายถึง กลุ่มคนที่ทำอาชีพหรือประกอบอาชีพในชุมชนประกอบด้วยผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการโอท็อป ตามเกณฑ์สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ

สินค้าโอท็อป หมายถึง กลุ่มคนที่ทำอาชีพหรือประกอบอาชีพในชุมชนดำเนินการผลิตสินค้าซึ่งอาจเป็นอาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของประดับตกแต่ง ของใช้ในครัวเรือนสมุนไพร งานศิลปะ งานหัตถกรรม ฯลฯ และจดทะเบียนสินค้าตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) หรือเรียกว่าสินค้าโอท็อป